

bagelagt de første Skridt hen ad den praktiske Veie, og maa der være givet os nogen Sikkerhed for, at de Kapitaler, Staten anvender derpaa, virkelig komme til at bære Frugt. Jeg har altsaa ikke udtalt mig om en Umødenhed ved Udvalgets Anbefaling eller en Umødenhed ved Andragendet, men kun talt om en Umødenhed ved selve Foretagendets Standpunkt i nærværende Dilemma, idet jeg siger, at Foretagendet først skal være et praktisk udført Foretagende, før jeg kan anse det for modent til at kræve flige Dpoffrelser fra Staten. Dette har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fulstændig sanktioneret, og dersom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har havt Noget at indvende imod, hvad jeg har sagt, kunde han derfor have henvendt sig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som langt stærkere end jeg har udtalt det Samme. (Berg: Det er en Misforstaaelse!) Det er ingen Misforstaaelse; thi han udtalte selv, at han ansaa Udvalgets Anbefaling for principfærdig, og paa en saadan Maade har jeg aldrig karakteriseret Udvalgets Indstilling. Jeg maa altsaa aldeles bestemt afvise den hele Udvikling og Forklaring, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds gav af mine Ord. Naar han endog gif saa vidt, at han yttrede, at jeg skulde være fremkommen med personlige Bemærkninger, saa vil jeg, da jeg ser, at han har forlangt Ordet, være ham forbunden, om han vil sige, hvad det er for personlige Bemærkninger, jeg har gjort, eller paa hvilke Personligheder de skulle anvendes, da han er langt klogere end jeg i den Henseende. Jeg er ikke istand til at se, paa hvilke Personligheder mine Bemærkninger skulde kunne anvendes. Stille vi os paa Fiskeriets Standpunkt i Almindelighed, saa er jeg enig med Udvalget og navnlig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at Staten ikke maa vige tilbage for Dpoffrelser, naar den kan fremme et saa stort og almenyttigt Foretagende som det, at udville en Indtægtskilde, hvis Udvikling hos os staar saa langt tilbage for Udviklingen i andre Lande, at skulle vi tænke paa at indhente dem, maa vi ikke tage i Betænkning at give Understøttelse fra Statens Side; men det, hvorom Tvivlen hos mig dreier sig, er, paa hvilket Punkt vi skulle yde Understøttelsen. Ligesaa meget som jeg er stemt for at understøtte de lokale Fiskerier, ligesaa meget maa jeg holde paa, at Aktieselskaber i Almindelighed ikke kunne gjøre Krav paa Statens Understøttelse. Aktieselskaber, der ere bafereede paa ren personlig Fordel, kunne ikke som saadanne forlange Understøttelse af Staten. Men hvor der er Spørgsmaal om den store Befolknings Interesser, hvor det er selve den store arbejdende Befolkning, der trænger til en Haandsrækning derved, at man gaar foran, hvor der løbes en vis Risiko, skal jeg med den største Beredvillighed være med til

at understøtte dette Udvalg som enhver Anden, der vil stille sig denne Opgave. Saaledes er mit Standpunkt til Sagen, og dette har jeg troet at maatte nærmere præcisere. Forøvrigt skal jeg endnu bemærke med Hensyn til de meget skarpe personlige Bemærkninger, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds fremkom med overfor mine Udtalelser om den ringe Medvirkning, jeg selv har havt ved en tidligere Forhandling om flige Spørgsmaal, at det vel maa findes naturligt, naar man i det Distrikt, der maaske har en af de største Ryskfæringer, hvorfra Havfiskeri drives, erfarer, at et saadant Spørgsmaal skal bringes under Forhandling, at da de lokale Interesser søge at skaffe sig en Talsmand i Rigsdagen og først ty til deres Repræsentant paa Stedet. Jeg har nu motiveret, hvorfor jeg ikke har villet gjøre mig til Bærg for de heromhandlede Interesser, uagtet jeg har stærk Sympathi for dem, og naar jeg har forklaret dette derhen, at i den Skikkelse, hvori Sagen foreligger, anser jeg den ikke for moden, saa tror jeg, at det er en saa beskedne Udtalelse, at den ikke kan motivere en Kritik som den, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har tilladt sig.

Bermansen: Jeg vilde blot sige et Par Ord om den Indstilling af Udvalget, der findes under Nr. 13, og ved dette Par Ord sige min Anbefaling til den, der allerede er givet af den ærede Ordspørrer og af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Den paagældende Mand, Cieren af Skodborghus, lider et saa stort Tab, at der efter min Mening foreligger det største Billighedskrav fra hans Side paa at faae nogen Erstatning. Han har i den Tid, han har været Cier af Gaarden, bestyret Postexpeditionen med usædvanlig Nidkærhed, gjort Alt for at fremme Postvæsenets Lær, saaledes at det har vundet Anerkendelse fra alle Sider; han har foretaget mangfoldige Udgifter med Hensyn til Bygninger og andre Ting i Postvæsenets Interesse. Hans Giendom lider ved den Forandring, der nu er foregaaet, saa overordentligt et Tab, at det ligger lige paa Grændsen af Mandens Ruin, og da dette Tab er begrundet i et saa exceptionelt Tilfælde, at en ham tilstaaet Godtgjørelse ikke kan drage betænkkelige Følger efter sig, haaber jeg, at den ærede Minister her vil tage alt Billighedshensyn, som det er muligt at tage. Ved Siden heraf vilde jeg gjerne sige et Par Ord om Udvalgets Indstilling under Nr. 12 og udtale det Naab, at denne Hensætning til Ministeren maa faae et bedre Udfald end isjor. Ganske vist har Sagen ikke den særdeles overordentlige Betydning for de paagældende Mænd, som den anden Indstilling har for Cieren af Skodborghus; men det forekommer mig dog i alt Fald, at naar private Mænd paa Grund af overordentlige Foranstalt-